

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

HILTI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(25709/04. sz. kérelem)

STRASBOURG

2007. október 9.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Hilti kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

F. TULKENS, *Elnök*,
A.B. BAKA,
R. TÜRMEŒ,
M. UGREKHELIDZE,
V. ZAGREBELSKY,
A. MULARONI,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és F. ELENŠ-PASSOS, *Hivatalvezető-helyettes*

2007. szeptember 18-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (25709/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy liechtensteini állampolgár, Hilti Fabio (a "kérelmező") terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Hölťzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból. A kérelmezőt Gregorits J. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte.

3. 2006. szeptember 15-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

4. 2006. december 4-én a Liechtensteini Hercegség Kormánya kinyilvánította, hogy nem kíván élni az Egyezmény 36. Cikkének 1. bekezdése, valamint a Bíróság Eljárási Szabályzatának 44. szabálya alapján számára biztosított beavatkozási joggal.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

5. A kérelmező 1938-ben született és Schaanban, Liechtensteinben él.

6. A felek előterjesztései alapján az ügy tényei a következőképpen összegezhetők.

7. 1996. augusztus 24-én a kérelmező tulajdonában álló Hilti and Hilti Handles AG felszámolási eljárás megindítását kérte a magyar S. társaság ellen, mivel a társaság nem fizette meg 1 250 000 német márkát (megközelítőleg 639 114,85 eurót) kitevő tartozását a kérelmezőnek.

8. 1996. szeptember 17-én a Fővárosi Bíróság elutasította a keresetet és megszüntette a felszámolási eljárást, mivel az adós vitatta az adósság fennállását és annak összegét, a kérelmező pedig nem tudta bizonyítani S. társaság fizetéseképtelenségét.

9. Fellebbezés nyomán a másodfokon eljáró Legfelsőbb Bíróság 1997. november 7-én hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatot, és az ügyet visszautalta a Fővárosi Bíróság elé.

10. 1998. március 10-én a Fővárosi Bíróság tárgyalást tartott, és az S. társaság fizetéseképtelenségét bizonyító dokumentumok benyújtására hívta fel a kérelmezőt. A kérelmező kérelmére a Fővárosi Bíróság meghosszabbította a dokumentumok benyújtására megszabott határidőt. 1998. május 6-án a kérelmező előterjesztette a kért információt.

11. 1998. november 2-án a Fővárosi Bíróság elrendelte S. társaság felszámolását. 1999. január 7-én S. társaság beolvadt C. társaságba.

12. 2001. január 8-án a másodfokon eljáró Legfelsőbb Bíróság ugyanazon ügyszám alatt hatályon kívül helyezte a határozatot. A Legfelsőbb Bíróság észrevételezte az adós beolvadását C. társaságba, s megállapította, hogy C. társaság fizetőképességének vizsgálata nélkül nem lehetett volna elrendelni a társaság felszámolását.

13. 2001. március 13-án a Fővárosi Bíróság nyilatkozatot kért a kérelmezőtől arra vonatkozóan, hogy társasága fenn kívánja-e tartani követelését. A kérelmező fenntartotta keresetét.

14. A megismételt eljárásban 2001. április 18-án a Fővárosi Bíróság hatáskörének hiányát állapította meg, ezért az ügyet áttette a Zala Megyei Bírósághoz.

15. 2001. október 8-án a Fővárosi Bíróság elrendelte C. társaság felszámolását. Ezt követően eljárási hiányosságokra hivatkozva a bíróság visszavonta határozatát.

16. 2002. május 30-án a Fővárosi Bíróság ismét elrendelte C. társaság felszámolását, és felszámolót nevezett ki. A társaság fellebbezett.

17. 2003. április 1-jén a másodfokon eljáró Legfelsőbb Bíróság elutasította a fellebbezést. 2003. szeptember 9-én a Fővárosi Bíróság elfogadta a felszámoló által benyújtott felszámolási zárómérleget.

18. 2005. április 29-én a Fővárosi Bíróság egyszerűsített felszámolási eljárást rendelt el C. társaság ellen. A bíróság megállapította, hogy az adós vagyona nem elegendő a felszámolási eljárás költségeinek, valamint a kérelmező igényének kielégítésére.

19. 2005. május 28-i határozatával a Fővárosi Bíróság megszűntnek nyilvánította C. társaságot, amelyet azután 2005. július 18-án töröltek a cégnyilvántartásból is.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

20. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

21. A Kormány vitatta a panaszt. A Kormány úgy érvelt, hogy a felszámolási eljárás valójában két külön eljárásból tevődött össze, az egyik S. társaság, a másik pedig C. társaság ellen folyt. Mindkét eljárás mintegy három évig tartott, s mivel nem merült fel a bíróságok terhére róható inaktív időszak, egyik eljárás tartama sem lépte túl az ésszerű időt.

22. A Bíróság ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy C. társaság S. társaság jogutódává vált, ennek következtében C. társaság kötelezettségévé vált S. társaság adósságának a kifizetése. Továbbá azt is meg kell jegyezni, hogy a hazai bíróságok egy eljárásként kezelték a felszámolási eljárást, s a Bíróság nem lát okot arra, hogy e vélekedéstől eltérjen.

23. Ilyen módon a figyelembe veendő időszak 1996. augusztus 24-én kezdődött és 2005. május 28-án zárult le. Így két bírósági szinten nyolc évig és kilenc hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

24. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

25. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

26. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

27. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNYHEZ FÜZÖTT ELSŐ KIEGÉSZÍTŐ JEGYZŐKÖNYV 1. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

28. A kérelmező azt is panaszolta, hogy a szóban forgó eljárás hossza megfosztotta őt tulajdonának élvezetétől. A kérelmező az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkére hivatkozott, amely kimondja:

“Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.

Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák.”

29. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján előterjesztett, a Bíróság által már megvizsgált panasszal kapcsolatos, így elfogadhatóvá kell nyilvánítani. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján hozott döntésre figyelemmel azonban (fenti, 27. bek.) a Bíróság úgy véli: nem szükséges külön megvizsgálni, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkét megsértették-e (ld. *Zanghi v. Italy*, 1991. február 19-i ítélet, Series A no. 194-C, 47. o., 23. §).

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

30. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

31. A kérelmező 639 114 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

32. A Kormány vitatta az igényt.

33. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Méltányossági alapon azonban 6000 euró nem vagyoni kártérítést ítél meg a kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

34. A kérelmező 4300 svájci frankot¹ követelt a hazai bíróságok, s további 6400 eurót kért a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

35. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban.

36. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy a költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező költségtérítés iránti igényét semmilyen dokumentummal nem támasztotta alá, ezért az igényt el kell utasítani.

C. Késedelmi kamat

37. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

---

¹ Megközelítőleg 2600 euró

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény Első kiegészítő jegyzőkönyvének 1. Cikke alapján előterjesztett panaszt nem szükséges külön megvizsgálni;
4. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 6000 (hatezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
5. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit elutasítja.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2007. október 9-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

J.P. COSTA
Elnök

F. ELENS-PASSOS
Hivatalvezető-helyettes